

IVICA MANĐUSOV

CÍM NÉLKÜLI VERSEK

●
múlik része a napnak
a jövő él bennünk
viharzöld-vonulat
ím legyőzendőben

●
csöndesen
fehér ajtón át
jönnek ki
a csillagok
menedékhelyre
mennek
hogy ezt a napot is
átaludják

●
mától
boldog

szomszúság bennünk
valami vadság után

furcsa árnyék
pillantások
csobbanásai

●
őszinteségem
a
hosszú várakozásban
a gyöngédség illatában

kábulatvirágok
csillagokba temetve

szemeim látták
a hűtlenség fehérjét
szavak kékitőjében

●
sötéttel aluszik el
a rég-
múlt mese
értem én e világot
látók szemeim
a hosszú léptek nyomán
fölfoszlanak
kődöknek rongyai
és ismét meggyötör
a tarkaság

A SZÍVKAMRA MÉLYSÉGEIBEN

Az éjszaka mélységeire
szálltunk alá azon a nyáron
fölköttünk nyirok és szerelemillat

Lombokon át villant a fény
a homályra
ezüst foltot vet

Nyaranta
holtak koponyájából sarjadt a
virág

A kevéske fény
nevek nehezékében
enyészik ím el

MOLNÁR CS. Attila fordításai